

آداب و احكام مسافرت

فارسي

الفارسية

شركاء التنفيذ :

المحتوى الإسلامى

رواد التراجم

بيان الإسلام

دار الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص

Tel : +966 50 244 7000

info@islamiccontent.org

Riyadh 13245-2836

www.islamiccontent.org

آداب و احکام مسافرت

حمد و ستایش مخصوص خداوندی است
که پروردگار جهانیان است و درود و
سلام بر پیامبرمان محمد و بر همه‌ی اهل
بیت و اصحابشان باد.

اما بعد:

آنچه در پیش رو دارید

نامه‌ی مختصری در مورد

آداب و احکام مسافرت است

و در آن تلاش کردیم بیشترین نکاتی
را که مسافر به آن نیاز دارد، بیان
کنیم.

از خداوند می‌خواهیم آن را برای خود
خالص گردانده و آنرا برای همه
مسلمانان سودمند سازد.

کمیته علمی انجمن خدمت به محتوای

اسلامی به زبان‌های گوناگون

اول: آداب حج

برای انسان مسافری که چه برای حج یا عبادات دیگری سفر کند، لازم است نکات زیر را رعایت نماید:

۱

در انتخاب زمان سفر، وسیله سواری، و همسفر و مسیر اگر مسیرها مختلف بود به درگاه خداوند استخاره کند، و در این رابطه با اهل تجربه و صلاح مشورت کند،

و اما در مورد حج و عمره شکی نیست که سفر برای آن خیر است، و روش استخاره این است که دو رکعت نماز بخواند سپس دعاهایی که از پیامبر صلی الله علیه وسلم نقل شده را بگوید.

۲ بر حاجی و عمره‌گزار واجب است که هدفشان از ادای حج و عمره رضایت الهی و نزدیک شدن به او باشد،

و از کالای بی‌ارزش دنیا و فخر فروشی و به‌دست
آوردن القاب و یاریکاری و سُمعه برحذر باشد؛ زیرا
این کار سبب بطلان عمل و نپذیرفته شدن آن می‌شود،
خداوند می‌فرماید:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ ۚ أَحَدًا﴾

[ای پیامبر،] بگو: «من فقط بشری [عادی] همچون شما هستم. به من وحی می‌شود که تنها معبودتان، الله یکتاست؛ پس هر کس به دیدار پروردگارش [در آخرت] امید دارد، باید کار شایسته انجام دهد و هیچ کس را در عبادت پروردگارش شریک نسازد». [الکاف: ۱۱۰].

و در حدیث قدسی آمده است که:

«أَنَا أَعْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشِّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكَتُهُ وَشِرْكُهُ»^[۱]. «من بی نیازترین شریک ها به شرک هستم، هر کسی عملی انجام دهد که غیر من را در آن شریک خویش کند، او و شرکش را به حال خود رها می‌کنم».^۱

۳

بر حاجی و عمره‌گزار لازم است که قبل از مسافرت، احکام حج و عمره را بیاموزد؛

تا اینکه واجبی را ترک ننموده و کار حرامی را انجام ندهد، پیامبر صلی الله علیه وسلم می‌فرمایند:

«مَنْ يُرِدَ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ» [2]. «هر کس که الله به

او اراده خیری داشته باشد، در دین فقیهش می‌گرداند».²

۴

بر حاجی و عمره‌گزار لازم است که مال حلال را برای ادای حج و عمره خود انتخاب کند؛

زیرا خداوند پاک است و جز پاکی را نمی‌پذیرد و زیرا که مال حرام سبب نپذیرفته شدن دعا می‌شود.

۵

توبه کردن از همه گناهان و معصیت‌ها،

و اگر در حق کسی ستم روا داشته حق او را بازگردانده و از وی حلالیت بطلبد، چه آن بدهی آبرو باشد یا مال و غیر آن.

۶

مستحب است که مسافر وصیت خود را نوشته

حقوق مردم بر گردن او و حقوق خود بر گردن مردم را بنویسد؛ پیامبر صلی الله علیه وسلم می‌فرماید:

«مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَهْ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ

مَكْتُوبَةً عِنْدَهُ» [3] «برای هیچ مسلمانى روا نیست که دو شب را

بخوابد مگر اینکه وصیتی که نوشته در کنارش باشد».³

² روایت بخاری به‌شماره (۲۷۳۸) و مسلم به‌شماره (۱۶۲۷).

³ به روایت ابو داود به‌شماره (۴۸۳۳).

و برای آن گواه می‌گیرد و بدهی‌هایی که دارد را پرداخت نموده و امانت‌ها را به صاحبانش باز می‌گرداند یا از آن‌ها اجازه می‌گیرد.

برای مسافر لازم است که در انتخاب همسفر صالح و نیکوکار تلاش کند، و حریص باشد که همسفرش از طلاب علوم شرعی باشد؛

زیرا این کار به وی کمک می‌کند توفیق یافته و در حج و عمره خود مرتکب اشتباه نشود. همچنین به دلیل این فرموده پیامبر صلی الله علیه وسلم که می‌فرماید:

”الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ“^[4]؛ «مرد بر دین دوست خاص و صمیمی خود است، پس باید هریک از شما بنگرد که با چه کسی دوستی صمیمی دارد»؛⁴

و این حدیث پیامبر صلی الله علیه وسلم که می‌فرماید:

”لَا تُصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا، وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيًّا“^[5]. «جز با مؤمن دوستی و همنشینی مکن و غذایت را جز شخص باتقوا نخورد».⁵

⁴ روایت ابوداود به‌شماره (۴۸۳۲) و ترمذی به‌شماره (۲۳۹۵).

⁵ روایت طبرانی به‌شماره (۸۲۳).

مستحب است که مسافر با خانواده، نزدیکان، همسایه‌ها و دوستانش خداحافظی کند،

پیامبر صلی الله علیه وسلم می‌فرماید:

«مَنْ أَرَادَ أَنْ يُسَافِرَ فَلْيَقُلْ لِمَنْ يُخَلِّفُ: أَسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهَ الَّذِي لَا يُضِيعُ وَدَائِعَهُ»^[6]، «کسی که می‌خواهد به مسافرت برود به کسانی که مانده‌اند می‌گوید: اَسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهَ الَّذِي لَا تَضِيعُ وَدَائِعُهُ» یعنی: «شما را نزد خدایی به امانت می‌گذارم که امانت‌های او ضایع نمی‌شود».⁶

و پیامبر صلی الله علیه وسلم هرگاه یارانش می‌خواستند به مسافرت بروند به آن‌ها می‌فرمود:

«أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ»^[7]،
(دین، امانت و فرجام کارهایت را به الله می‌سپارم).⁷

و پیامبر صلی الله علیه وسلم به مسافرانی که از ایشان نصیحت می‌خواستند می‌فرمود:

«رَزَوَدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَعَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ»^[8]
یعنی: «خداوند، تقوا را توشه تو گرداند، گناهات را ببخشد،
و هر جا که هستی خیر را برای تو آسان سازد».⁸

⁶ روایت احمد در مسند، به‌شماره (۴۵۲۴).

⁷ روایت ترمذی به‌شماره (۳۴۴۴).

⁸ روایت احمد در مسند، به‌شماره (۹۷۲۴).

مردی که قصد مسافرت داشت خدمت رسول الله صلی الله علیه وسلم آمده و گفت: ای رسول خدا مرا نصیحت کن، ایشان فرمودند:

«أَوْصِيكَ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالتَّكْبِيرِ عَلَى كُلِّ شَرَفٍ»
فَلَمَّا مَضَى قَالَ: «اللَّهُمَّ ارْزُوقْهُ الْأَرْضَ، وَهَوِّنْ
عَلَيْهِ السَّفَرَ»^[9]. «تو را به رعایت تقوای الهی
و الله اکبر گفتن در هر بلندی توصیه می‌کنم»

وقتی آن مرد دور شد فرمودند:

«خدایا زمین را برای او فراخ و سفر را
برای او آسان بگردان».⁹

و با خود زنگوله و آلات موسیقی
و سگ به سفر نمی‌برد،

به دلیل حدیث ابوهریره از پیامبر صلی الله علیه
وسلم که ایشان فرمودند:

۹

«لَا تَصْحَبُ الْمَلَائِكَةَ رُفْقَةً فِيهَا كَلْبٌ وَلَا
جَرَسٌ»^[10]. «فرشتگان با گروهی که در بین آنها
سگ و زنگوله است، همراهی نمی‌کنند».¹⁰

⁹ روایت ابوداود به‌شماره (۴۸۳۲) و ترمذی به‌شماره (۲۳۹۵).

¹⁰ روایت طبرانی به‌شماره (۸۲۳).

۱۰

و اگر بیش از یک همسر داشت و خواست با یکی از آن‌ها به مسافرت برود بین آن‌ها قرعه کشی می‌کند، و هر همسری که نامش در آمد با وی به مسافرت می‌رود؛ به دلیل حدیث عایشه رضی الله عنها که فرمودند:

«كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَرَادَ سَفَرًا أَفْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ، فَأَيُّتُهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا مَعَهُ»^[11]. «هرگاه پیامبر صلی الله علیه وسلم می‌خواست به مسافرت برود بین همسران خود قرعه کشی می‌کرد و هر همسری که نامش در می‌آمد با او به سفر می‌رفت»¹¹.

۱۱

برای او مستحب است که در صورت امکان در آغاز روز پنجشنبه به مسافرت برود؛

زیرا پیامبر صلی الله علیه وسلم این کار را می‌کردند. کعب بن مالک رضی الله عنه می‌گوید:

«لَقَلَّمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْرُجُ إِذَا خَرَجَ فِي سَفَرٍ إِلَّا يَوْمَ الْخَمِيسِ»^[12]. «کم پیش می‌آمد که پیامبر صلی الله علیه وسلم در روزی غیر از روز پنجشنبه به مسافرت برود»¹².

¹¹ روایت بخاری، به شماره (۲۹۴۹).

¹² روایت ابوداود، به شماره (۵۰۹۳).

برای انسان مستحب است که هنگام خروج از منزل برای سفر و غیره دعای سفر را بخواند، و در هنگام خروج از منزل می‌گوید:

«بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَ، أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلِمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ» [13].
یعنی: (به نام الله، بر الله توکل کردم و نیرو و توانی نیست جز با [یار] الله، یا الله من به تو پناه می‌برم از این که گمراه شوم یا کسی را گمراه کنم؛ و اینکه خواسته یا ناخواسته در گناه بیفتم؛ و از اینکه ظلم کنم یا مورد ظلم واقع شوم؛ و اینکه مرتکب کار جاهلانه ای شوم یا دیگران در حق من مرتکب کار جاهلانه شوند) [13].

مستحب است که هنگام سوار

شدن بر وسیله نقلیه، مانند: چهارپا، خودرو، هواپیما یا دیگر وسایل نقلیه، دعای سفر را بخواند و بگوید:

«اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ ثُمَّ يَقُولُ: {سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ} [الزخرف: ٧٤] اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا السَّفَرَ، وَاظْوِعْنَا بَعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ [٧٥] السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ [٧٦]، وَسَوْءِ الْمُنْقَلَبِ [٧٧] فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ..» [w]. پاسخ: «الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر {سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ * وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ} [زخرف: ١٤] [پاک و منزه است ذاتی که این [وسیله] را در خدمت ما گماشت و [گر نه] ما خود توان این کار را نداشتیم * و ما به پیشگاه پروردگارمان باز می‌گردیم) اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا، وَاظْوِعْنَا بَعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسَوْءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ» (یا الله، ما در این سفر از تو نیکی و پرهیزگاری و عملی که می‌پسندی درخواست می‌کنیم. یا الله، این سفر را بر ما آسان بگردان و دوری راه را برای ما کوتاه بفرما. یا الله، تو همراه و یاورم در سفر و جاتشینم در خانواده‌ام هستی. یا الله از سختی‌های سفر و دیدن مناظر غم انگیز و پیش‌آمدهای ناگوار در مال و خانواده و فرزند به تو پناه می‌آورم). 14,15,16,17.

13 وعْثَاءُ السَّفَرِ: یعنی شدت آن. الإِفْصَاحُ عَنْ مَعَانِي الصَّحَاحِ (٢٨٤/٤).

14 روایت بخاری، بشماره (٢٩٩٨).

15 روایت احمد در مسند، بشماره (٤٣٧٤).

16 المُنْقَلَبِ: یعنی بازگشت. الإِفْصَاحُ عَنْ مَعَانِي الصَّحَاحِ (٢٨٤/٤).

17 بدحالی و دل شکستگی بر اثر نازاحتی. الإِفْصَاحُ عَنْ مَعَانِي الصَّحَاحِ (٢٨٤/٤).

و برای انسان مستحب
است که تنهایی و بدون
همراه به مسافرت نرود؛

۱۴

به دلیل این فرموده پیامبر صلی الله علیه وسلم:

«لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي الْوَحْدَةِ مَا أَعْلَمَ مَا سَارَ رَاكِبٌ بِلَيْلٍ وَحْدَهُ»^[18].
«اگر مردم می دانستند در سفر به تنهایی چه [زیان هایی] وجود
دارد هیچ مسافری شبانه به تنهایی سفر نمی کرد».¹⁸

۱۵

”

و مستحب است که مسافران شخصی را از میان خود به عنوان امیر

[یا مدیر و رهبر] تعیین کنند تا برای
همگرایی آن‌ها و توافق دیدگاه‌هایشان و
رسیدن بهتر به اهدافشان کمک کند،

پیامبر صلی الله علیه وسلم
می‌فرماید:

«إِذَا خَرَجَ ثَلَاثَةٌ فِي سَفَرٍ فَلْيُؤَمِّرُوا
أَحَدَهُمْ»^[19]. «اگر سه نفر از شما به قصد
سفر خارج شدید یکی را بعنوان امیر
تعیین کنید».¹⁹

“

¹⁹ روایت احمد در مسند، به شماره (۱۷۷۳۶).

۱۷

بر ادای کارهایی که خداوند بر وی
واجب نموده اعم از انجام طاعات و
عبادات و پرهیز از کارهای حرام، و
آراسته شدن به اخلاق نیک

حریص باشد و به حاجیانی که نیازمند کمک
هستند کمک کند، و کسانی که نیازمند علم و
دانش هستند را بیاموزد، و در مال و دارایی خود
سختاوتمند باشد، و از مالش در هزینه‌های خود
و منافع و نیازهای برادرانش استفاده کند.

IV

شایسته است که برای خود بسیار
توشه برگیرد، زیرا امکان دارد در
سفر به آن نیاز پیدا کند و برخی
و برخی محاسباتش به هم بریزد.

۱۸

باید در مسافرت خوش‌رو و خوش
برخورد باشد

و برای شاد کردن همسفرانش تلاش کند تا
آن‌ها با وی انس بگیرند.

باید بر بی‌مهری همسفرانش و مخالفت آن‌ها با رای

۱۹

و نظر او صبر نموده و به نیکی با آن‌ها مدارا کند تا بینشان محترم بوده و آن‌ها وی را بزرگ بدارند.

برای مسافران مستحب است اگر جایی اطراق کردند به هم نزدیک باشند،

۲۰

برخی از یاران پیامبر صلی الله علیه وسلم در مکانی اطراق نموده و در دشت و دمن پراکنده شدند، پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«إِنَّ تَفَرُّقَكُمْ فِي الشَّعَابِ وَالْأُودِيَةِ إِنَّمَا ذَلِكُمْ
مِنَ الشَّيْطَانِ»^[20]، «پراکنده شدن شما در این
دشت و دمن از شیطان است»²⁰.

و پس از آن به هم ملحق می‌شدند به‌گونه‌ای که اگر پارچه‌ای را پهن می‌کردند برای همه آن‌ها کافی بود.

**مستحب است وقتی مسافر در سفر و یا
غیره جایی اطراق کرد دعاهایی که از
پیامبر صلی الله علیه وسلم نقل شده را بخواند:**

۲۱

وقتی این دعا را بخواند تا
وقتی که از آنجا رخت بر
نبنسته چیزی به او گزند
نمی‌رساند.

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ
مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ» [21]؛ «پناه
می‌برم به کلمات کامل الله از
شر آنچه خلق نموده است».²¹

**برای او مستحب است که در بلندی‌ها الله
اکبر و در سرآشویی‌ها سبحان الله بگوید،
جابر رضی الله عنه می‌گوید:**

۲۲

و هنگام الله اکبر گفتن
صدای خود را بالا نمی
برند. پیامبر صلی الله علیه
وسلم می‌فرماید:

وقتی بالا می‌رفتیم الله اکبر
و وقتی پایین می‌آمدیم
سبحان الله می‌گفتیم.²²

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ ارْجِعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ فَإِنَّكُمْ لَا تَدْعُونَ
أَصَمَّ وَلَا غَائِبًا إِنَّهُ مَعَكُمْ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ» [23]. «به
حال خود رحم کنید؛ همانا شما ناشنوا و غایب را نمی
طلبید؛ او همراه شماست، او شنوا و نزدیک است».²³

**و مستحب است که شب در سفر باشد و
خصوصاً اول آن؛ به دلیل این فرموده
پیامبر صلی الله علیه وسلم:**

۲۳

«عَلَيْكُمْ بِاللُّجَةِ؛ فَإِنَّ الْأَرْضَ تُطَوَّى بِاللَّيْلِ» [24]. «شبانه سفر
کنید زیرا زمین شب‌هنگام در هم پیچیده و کوتاه می‌شود».²⁴

²³ روایت ابو داود بشماره (۲۵۷۱).

²⁴ روایت احمد در مسند، بشماره (۱۰۷۷۱).

و مستحب است که در سفر بسیار دعا کند؛

۲۴

به دلیل این فرموده پیامبر صلی الله علیه وسلم:

«ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ
لَا شَكَّ فِيهِنَّ دَعْوَةُ
الْمَظْلُومِ، وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ،
وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ»^[25].
«سه دعا بدون شک
مستجاب خواهند شد:
دعای مظلوم، دعای
مسافر و دعای پدر بر
فرزندش»²⁵.

بر مسافر واجب

است که به طهارت و پاکیزگی خود توجه داشته باشد، از حدث کوچک وضو می‌گیرد و از جنابت غسل می‌کند.

اگر آب به همراه نداشت یا مقدار کمی آب

به همراه داشت که برای غذا و نوشیدن لازم بود، تیمم می‌کند.

دوم: طهارت و پاکیزگی در سفر

تیمم به این صورت است که دستان خود را به زمین زده و با آن صورت و دو کف دستش را مسح می‌کند.

کیفیت تیمم:

طهارت تیمم یک طهارت مؤقت

است یعنی هر گاه آب یافت تیمم او باطل شده و باید از آب استفاده کند، اگر از جنابت تیمم کرد و سپس آب

یافت باید غسل کند، و اگر از قضای حاجت تیمم کرد، و سپس آب یافت باید وضو بگیرد. در حدیث آمده است:

«الصَّعِيدُ الطَّيِّبُ وَضُوءُ الْمُسْلِمِ وَإِنْ لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ عَشْرَ سِنِينَ، فَإِذَا وَجَدَ الْمَاءَ فَلْيَتَّقِ اللَّهَ، وَلْيَمْسَهُ بِشَرَّتِهِ» [26].
«**خاک پاک، وضوی مسلمان است حتی اگر ده سال آب نیابد، اگر آب یافت تقوای خدا را پیشه نموده و به پوست خود آب بزند.**» 26.

مسح بر دو خف (پاپوش)

جایز است به دلیل قرآن و سنت و اجماع اهل سنت.

و برای مسح دو خف (پاپوش) و آنچه حکم آن را دارد شرط‌هایی است:

۳.

اینکه محل فرض را بپوشانند.

۲.

اینکه بر پاکی [یعنی بعد از وضو] آن‌ها را بپوشد.

۱.

اینکه دو خف یا جوراب مباح و پاک باشند.

۳. اینکه مسح در بی وضویی باشد، درست نیست در جنابت و آنچه غسل را واجب می‌کند مسح شود.

۴. اینکه مسح در وقتی باشد که شریعت تعیین نموده، که همان یک شبانه‌روز برای مقیم و سه شبانه‌روز برای مسافر است، و این مسح طبق قول صحیح از اولین باری که بعد از بی‌وضویی آنرا مسح می‌کند شروع می‌شود و بعد از ۲۴ ساعت برای مقیم و ۷۲ ساعت برای مسافر پایان می‌یابد.

و مسح بر آنها بر اثر یکی از سه اتفاق زیر باطل می‌شود:

۱ آنچه غسل را واجب می‌کند پیش آید مانند جنابت
که مسح را باطل کرده و باید غسل کند.

۲ اگر بعد از مسح بر آنها، آنرا بیرون آورد.

۳

اگر مدتی که شریعت تعیین نموده پایان یابد.

۳

* * *

تلاش: احکام قصر نماز (دو رکعت خواندن نماز چهار رکعتی) در سفر:

قصر و شکسته خواندن نماز در سفر بهتر از کامل خواندن آن است؛

اما اگر مسافر نمازهای چهاررکعتی را کامل خواند نمازش صحیح است. گرچه با آنچه افضلیت دارد مخالفت کرده است.

وقتی مسافر از محدوده همه خانه‌های روستا و شهرش خارج شد می‌تواند نمازش را به صورت شکسته بخواند،

و این مذهب جمهور علما است.

و اگر بعد از دخول وقت نماز به
سفر رفت می‌تواند آن را به
صورت شکسته بخواند،

زیرا وی قبل از خروج وقت آن به سفر رفته است

اما جمع

و بین نمازهای
مغرب و عشا

و

بین نمازهای
ظهر و عصر

برای مسافر در صورت نیاز سنت است، اگر در مسیر باشد و به
راهش ادامه دهد. در این حالت هر کاری که برای او راحت‌تر
است از جمع تقدیم یا جمع تأخیر را انجام می‌دهد.

اما اگر مسافر محتاج و نیازمند جمع کردن نبود جمع نمی‌کند.

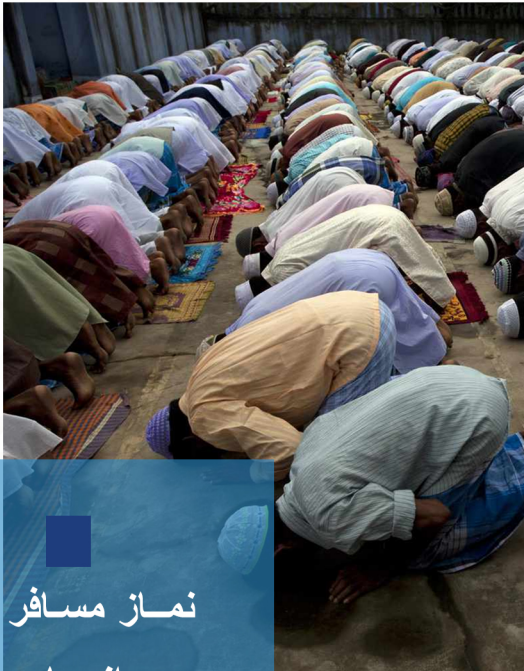
برای نمونه اگر در مکانی اطراق کند که از آنجا نمی‌رود مگر بعد از دخول وقت نماز دوم، بهتر است نمازش را به صورت جمع بخواند؛ زیرا به آن نیازی ندارد. برای همین پیامبر صلی الله علیه وسلم در حج وداع وقتی در منا سکونت گزید نمازهایش را به صورت جمع خواند، زیرا نیازی به آن نبود.

اما نمازهای سنت

شخص مسافر همان نمازهای مقیم را می‌خواند، مانند نماز چاشت، قیام شب، وتر و ... به استثنای نمازهای راتبه ظهر و مغرب و عشاء که سنت است آن را نخواند.

و خواندن نمازهای سنت بر روی وسیله سواری در سفر،

همانند هواپیما، ماشین، کشتی و دیگر وسایل نقلیه درست است، اما برای نماز فرض باید از وسیله سواری پایین بیاید مگر اینکه برایش مقدور نباشد.

نماز مسافر پشت سر انسان مقيم درست است،

و مسافر نمازش را همانند امامش کامل می‌خواند، چه همه نماز را درک کرده باشد و چه یک رکعت از آن و یا کمتر، حتی اگر در تشهد آخر و قبل از سلام به امام برسد، و این قول درست اهل علم است.

سزاوار است که شخص در بازگشت عجله کند و بدون نیاز به مدت طولانی در سفر نماند؛

به دلیل این فرموده پیامبر صلی الله علیه وسلم:
«السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ، يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ وَنَوْمَهُ، فَإِذَا قَضَى نَهْمَتَهُ فُلِعِجِلْ إِلَى أَهْلِهِ»^[27].
«سفر قطعه‌ای از عذاب است، که یکی از شما را از غذا و نوشیدنی و خوابش محروم می‌کند؛ پس هر وقت یکی از شما هدف خود از سفر را برآورده ساخت شتابان به نزد خانواده‌اش باز گردد»²⁷.

وقتی اراده کرد به شهرش بازگردد دعای سوار شدن بر وسیله سواری را می‌خواند

و افزون بر آن می‌گوید: «آيُؤْنَ تَابُؤْنَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ»^[28].
یعنی: «توبه‌کار و عبادتکار بر می‌گردیم در حالی که پروردگار خود را می‌ستاییم»²⁸.

²⁷ روایت بخاری به شماره (۱۷۹۷)، و روایت مسلم به شماره (۱۳۴۲).

²⁸ روایت بخاری، به شماره (۴۱۱۶).

مستحب است که در هنگام بازگشت از سفر دعایی که از پیامبر صلی الله علیه وسلم به ثبوت رسیده و ایشان هنگام بازگشت از جهاد، حج و یا عمره می خواندند را بخواند، و بر هر زمین بلندی سه مرتبه الله اکبر گفته و سپس بگوید:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيُّونَ، تَابِئُونَ، عَابِدُونَ، سَاجِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدُهُ، وَنَصَرَ عَبْدُهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ» [29]. یعنی: «به جز الله معبود [به حق] دیگری وجود ندارد، یگانه است، شریکی ندارد، پادشاهی از آن اوست، ستایش مخصوص اوست، و او بر هر چیز توانا است. توبه کنان، عبادت کنان و سجده کنندگان و حمدگویان برای پروردگارمان، باز می گردیم. خداوند وعده اش را تحقق بخشید، بنده اش را یاری داد و به تنهایی گروه ها را شکست داد».²⁹

و مستحب است وقتی شهرش را دید بگوید:

«آيُيُونُ تَابُيُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّتَا حَامِدُونَ»^[30] یعنی: «توبه‌کنان، عبادت‌کنان و حمدگویان برای پروردگارمان، باز می‌گردیم».³⁰

و این ذکر را تکرار کند تا وقتی که وارد شهرش می‌شود، زیرا پیامبر صلی الله علیه وسلم چنین کردند.

اگر به مدت طولانی از خانواده دور بوده
شبانگاه بدون نیاز بر آن‌ها وارد نمی
شود مگر اینکه اندکی قبل از رسیدن در
شب، آن‌ها را باخبر کند؛

زیرا پیامبر صلی الله علیه وسلم از چنین کاری نهی
کرده‌اند. جابر بن عبدالله رضی الله عنهما می‌گوید:

«نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَطْرُقَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ لَيْلاً»^[31]، «پیامبر صلی الله علیه وسلم نهی کردند از اینکه
مرد شب‌هنگام در خانه‌اش را بکوبد».³¹

حکمت آن را روایت دیگر تفسیر می‌کند:

«حَتَّى تَمْتَشِطَ الشَّعِثَةَ»^[32]، وَتَسْتَحِدَّ الْمَغِيبَةَ»^[33]، «تا
اینکه ژولیده مو موهایش را شانه کند و زنی که از
شوهرش دور است موهای زائد بدنش را بزند [و خودش
را برای شوهرش بیاراید]»^{32,33}.

³¹ «الشَّعِثَةُ»: کسی که مدت طولانی موهایش را روغن نزده و آن‌ها را شانه نکرده است «الاستحداد»: استفاده از آهن [برای تراشیدن موهای زائد بدن] و «المغیبة»: زنی که از شوهرش دور است. التحرير في شرح صحيح مسلم - الأصبهاني (۲۹۲).

³² روایت مسلم، به شماره (۷۱۵).

³³ روایت نسائی، به شماره (۹۰۹۹).

و در روایت دیگر:

«نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَطْرُقَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ لَيْلًا، يَتَخَوَّنُهُمْ أَوْ يَلْتَمِسُ عَثَرَاتِهِمْ» [34]. «رسول الله صلى الله عليه وسلم از اینکه مرد شبانگاه در خانه اش را بکوبد نهی کردند تا اینکه مبادا گمان خیانت به آن ها ببرد یا عیب هایشان را کشف کند».³⁴

مستحب است کسی که از
سفر باز می گردد ابتدا
به مسجد نزدیک خانه
اش برود و در آن جا دو
رکعت نماز بخواند،

زیرا پیامبر صلی الله علیه وسلم چنین کاری کردند.

برای کسی که از سفر باز می‌گردد
مستحب است که با کودکان خانه
خودش و کودکان همسایه با لطف و
نرمی برخورد کند، و اگر به پیشواز او
آمدند به آن‌ها نیکی کند.

از ابن عباس رضی الله عنهما روایت است که وقتی پیامبر
صلی الله علیه وسلم از سفر مکه بازگشت پسر بچه‌هایی از
طایفه بنو عبدالمطلب به پیشواز ایشان آمدند و وی یکی را
بغل کرد و یکی را بر پشت سر خود گرفت. و عبدالله بن
جعفر رضی الله عنهما می‌گوید:

"كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ تُلَّقَى بِنَا،
قَالَ فَتُلَّقَى بِي وَبِالْحَسَنِ أَوْ بِالْحُسَيْنِ، قَالَ فَحَمَلْ أَحَدَنَا بَيْنَ
يَدَيْهِ وَالْآخَرَ خَلْفَهُ حَتَّى دَخَلْنَا الْمَدِينَةَ" [35]. «هرگاه پیامبر
صلی الله علیه وسلم از سفر باز می‌گشت با ما دیدار می
کرد، با من و با حسن و حسین، یکی از ما را از جلو و یکی
را از پشت سر می‌گرفت تا وقتی وارد مدینه می‌شد».³⁵

هدیه دادن به سبب تأثیر آن در جذب دل
ها و از بین بردن کدورت‌ها

مستحب است و پذیرفتن آن و پاسخ آن با هدیه دیگر مستحب است،
و رد کردن آن بدون مانع شرعی مکروه است؛ به همین دلیل
پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«تَهَادُوا تَحَابُّوا» [36]. «هدیه دهید تا میان شما محبت ایجاد شود».³⁶
و هدیه دادن از اسباب دوستی میان مسلمانان است.

³⁵ روایت بیهقی در السنن الکبری به شماره (۱۱۹۴۶).

³⁶ روایت طبرانی در «الأوسط» به شماره (۹۷).

وقتی مسافر از سفر بازگشت مستحب است مردم را در آغوش بگیرد،

به دلیل آنچه از پیامبر صلی الله علیه وسلم به ثبوت
رسیده، همانگونه که انس رضی الله عنه می‌فرماید:

«[یاران پیامبر صلی الله علیه
وسلم] هر گاه با هم ملاقات می‌کردند
و یا از سفر باز می‌گشتند همدیگر
را در آغوش می‌گرفتند».³⁷

و درود و سلام الله بر پیامبر ما محمد باد

فهرست

3 آداب و احکام مسافرت

4 اول: آداب سفر

18 دوم: طهارت و پاکیزگی در سفر

ثالثا: احکام قصر نماز (دو رکعت خواندن نماز چهار
22 رکعتی) در سفر:

26 چهارم: آداب بازگشت از حج و عمره

تعرف على الإسلام

بأكثر من 100 لغة

موسوعة الأحاديث النبوية
HadeethEnc.com

ترجمات متقنة للأحاديث
النبوية وشروحها بأكثر من
لغة (60)

بيان الإسلام
byenah.com

مواد منتقاة للتعريف
بالإسلام وتعليمه بأكثر
من (120) لغة

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com

ترجمات متقنة لمعاني
القرآن الكريم بأكثر من
لغة (75)

موسوعات وخدمات إسلامية باللغات
s.islamenc.com

للمزيد
من المواقع الإسلامية
بلغات العالم

مناخ المحتوى الإسلامي
islamcontent.com

مواد إسلامية متنوعة
وشاملة بأكثر من (125)
لغة

ضيوف الرحمن
hajjumrh.com

مواد منتقاة للحجاج
والمعتمرين والزوار
بلغات العالم

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

ضيوف الرحمن
hajjumrh.com

